

Bencil

– MESUT ÇİFTÇİ · 20 Ocak 2011

Bir varmışım,
Çok yanmışım,
Ben kanmışım,
Sen sanmışım.

Oluyordu...

Sonra baktım yokluktum,
Varolmayan mutluluktum,
İstenmeyen tutukluk,
Kaybolunan sonsuzluktum.

Aslında çok fazla şansızdım,
Bir o kadar da bahtsızdım,
Robinson kadar yalnız,
Ve Cuma kadar ıssızdım.

Don Kişot'la koşmuşum,
Alice ile yorulmuşum,
Küçük prens gibi bomboş,
Kırk Harami kadar sarhoşum.

Yalnızlığa yenilmişim,
Aslında çok sevilmişim,
Uzakları düşlerken,
Yakınlara serilmişim.

Bir varmışım,
Çok yanmışım,
Ben kanmışım,
Sen sanmışım.

Olmadı...